

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor práce: Bc. Jana Hošková

Název: PŘÍSPĚVEK K FILOSOFII VÝCHOVY: KLEMENT ALEXANDRIJSKÝ

Akademický rok: 2011/2012

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Diplomantka předkládá velmi dobře členěnou diplomovou práci o rozsahu 85 číslovaných stran. Práce má dobrou grafickou, stylistickou i gramatickou úroveň. Drobné chyby se vyskytují zřídka (s. 4 „...jako mystériím...“ – přičemž „mystérion“ mělo být v kurzívě; s. 5: „...události seslaní Ducha...“; s. 24: „...vůdci, toto...“; s. 30 „...kráse, Má...“; s. 49: „...to je zoufalství a beznaděje, ale...“; s. 52: „...na Aeropag...“, chybějící tečka na konci 4. odstavce, „...k hledání smyslu...“; s. 59: „Chápána byly jako...“; s. 72: „...Slovo, která vede...“; chybějící mezery: s. 9: „...žítí“ a porozumění...“; s. 63: „...náboženství, Brno...“). Odkazy na prameny jsou uváděny ve správné formě a smysluplně.

V Úvodu autorka předkládá základní cíl: „...vybrat některé z myšlenek filosofa a pedagoga Klementa Alexandrijského jako příspěvek k filosofii výchovy“ (s. 5).

Práce je strukturována do šesti kapitol, přičemž je postupováno od obecných otázek filosofie výchovy, kde autorka velmi přesně ukazuje na rozdílné typy přístupů k fenoménu výchovy. Dále je pojednáno o celkovém myšlenkovém pozadí, z něhož Klement vychází – tradice mytologická, athénská, alexandrijská. Třetí kapitola shrnuje Klementův život a dílo a vysvětluje typickou trojitou cestu (myésis, telété, epopteia), navazuje výběr z Klementova přínosu pro výchovu a vzdělávání (využití obrazu – eikon, svědectví; dialog – techné, epistémé, mystérion, výuka a dialog; metoda trivia – gramatika, dialektika, rétorika). Pátá kapitola seznamuje s dvojí cestou Klementovy katecheze (Abrahamova *via eminence*, Mojžíšova *via analogis*), poslední kapitola je věnována podstatnému akcentu Klementova výchovně vzdělávacího děje, jímž je víra se svou řečí – Písmem („Věra jako anticipace smyslu“).

Otázky k obhajobě:

- Podle s. 33 nazývá Klement *paidagogem* vychovatele, nikoli učitele (*neboť jeho cílem není duši poučit, ale zlepšit, nemá nabízet návod, ale vést*) – co z toho plyne pro vztah „výchovy“ a „vzdělávání“ u Klementa? Je s tím v souladu u Klementa naznačená cesta Krista: *pobízet – vychovávat – vyučovat* (případně v podobě *Lékař – Vychovatel – Učitel*)? Lze to uplatnit – případně jak – i v dnešní katechetické či učitelské praxi?
- Na s. 50 je uvedeno: „Soběstačný člověk je často pánem svého dialogu.“ Je v takovém případě možné hovořit ještě o „dialogu“? Žije takový člověk „dialogicky“?
- Prosím vysvětlíte větu na s. 64: „Přijímá svou konečnost jako podstatnou charakteristiku sebe sama – touží *žít věčně*.“ Jak je zde ve vztahu *přijetí konečnosti a touha po věčnosti*?

Jako vedoucí diplomové práce velmi oceňuji autorčino zaujetí pro téma po celou dobu přípravy práce. Práci jsem přečetla se skutečným zaujetím a považuji ji za velmi podnětnou nejen pro učitele či vychovatele, ale pro všechny, kteří se zajímají o starokřesťanskou tradici.

Předložená diplomová práce splňuje všechny nároky kladené na daný typ vědeckého pojednání. Diplomovou práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně (1)

V Praze dne 8. května 2012

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.